

Daniel

Zastavení páté

Da 6

1. Danielův úspěch a závist nepřátel (verše 1-6)¹

Daniel vydržel v Babylóně až do doby, kdy vláda babylonských králů skončila a vystřídali je jiní vládcové. Král Darjaveš správu říše nově zorganizoval. Rozdělil ji na 120 správních oblastí. Nad každou z těchto oblastí ustanovil zvláštního úředníka. A nad těmito 120 úředníky ustanovil ještě další 3, jakési své náměstky nebo tajemníky, kteří mu měli podávat zprávy, a tak mu vládu ulehčit. Můžeme předpokládat, že každý ze tří náměstků měl pod sebou 40 nižších úředníků. Daniel byl jedním z těchto tří vysokých úředníků, což byl nepochybně mimořádný úspěch.

Král ovšem posléze zjistil, že Daniel mezi jeho třemi vezíry vyniká. Zřejmě fungoval přesně tak, jak si to král představoval a ještě lépe. Jeho zprávy asi byly jasné, věcné a stručné. Zařídil vždy, co se zařídít mělo. Byl v něm mimořádný duch. Jistě z něho dýchala moudrost, spolehlivost, věrnost. Byl to nepochybně projev ducha Božího, který v něm byl. Není divu, že král pomýšlel na to, že by z Daniele udělal nejvyššího úředníka z těch tří. Jakéhosi velkovezíra či říšského premiéra.

Samozřejmě také není divu, že tento jeho úspěch budil závist u jeho méně úspěšných kolegů. Nepřátelé ho chtěli nějak odstavit, a tak hledali závadu v jeho práci. Žádnou ale nenašli. Daniel je pro nás příkladem poctivé a pečlivé práce. Křesťan by se měl vždy snažit pracovat co nejlépe. Apoštol Pavel to vyjádřil slovy: „*Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu, ...*“ (Ko 3,23 ČEP) Danielovi nepřátelé usoudili, že ho musí nějak obvinít kvůli jeho víře. V této víře byl kořen Danielova vynikajícího charakteru a dobré práce. Jako křesťané se nemůžeme vyhnout pronásledování a nepřátelství ze strany světa. Máme však být pronásledováni právě jen kvůli naší víře, a nikoliv kvůli nějakým našim špatným skutkům nebo nedbalosti (viz 1P 4,15).

2. Účelový zákon (verše 7-11)

Závistiví úředníci vyvinuli tlak na krále. Měl schválit zákon, že se po 30 dní nikdo nesmí obracet s jakoukoliv prosbou na kohokoliv jiného (boha nebo člověka), než na samotného Darjaveše. Král zákon schválil, aniž by tušil cokoli nekalého. Zákon byl neodvolatelný a závazný i pro samotného krále. Úředníci se tvářili, že jim jde o čest krále. Svůj skutečný úmysl však králi nesdělili. Dobře věděli, že nemohou na Daniele zaútočit přímo, ale musí na to jít oklikou. A tak to také učinili. Boží služebníci, Boží dílo a Boží věci jsou často napadáni zákeřně, lstivě, nepřímo.

Daniel se vyhlášeným zákonem nedal zastrašit. Dál pokračoval v tom, co pokládal za správné. I nadále se ve svém pokojíku třikrát denně modlil k Bohu. Byl to jistě velice zaměstnaný člověk. Přesto si dělal čas na modlitbu. Je v tom příkladem pro nás. Pokud pracuješ tak moc, že už nemáš ani čas na modlitbu, tak opravdu pracuješ moc! Daniel si určitě vzpomněl i na to, že v podobné situaci byli už před lety jeho tři přátelé (viz Da 3,1-30). Jim tehdy hrozilo, že když se nepokloní zlaté soše, budou zaživa vrženi do rozpálené pece. Danielovi hrozilo, že ho hodí do jámy se lvy. Avšak stejně jako kdysi jeho přátelé, ani on se nedal odradit od uctívání svého Boha.

3. Odsouzení Daniele (verše 12-19)

---

¹ Číslování veršů podle Českého ekumenického překladu Bible

Nepřátelé evidentně počítali s Danielovou důsledností v pravidelných modlitbách k Hospodinu. Museli vědět, že se modlit nepřestane. Jen čekali na chvíli, kdy Daniele při jeho modlitbách přistihnou. A jakmile ho při modlitbě přistihli, ihned ho šli udat. A tlačili na krále, aby nechal Daniela hodit do jámy se lvy. Král tím byl znechucen. I když ale chtěl Daniela zachránit, nemohl. Tento vládce už neměl takovou moc jako král Nebúkadnesar, o kterém je psáno: “*Koho chtěl, zabil, koho chtěl, nechal žít, koho chtěl, povýšil, koho chtěl, ponížil.*” (Da 5,19 ČEP) Až pozdě králi došlo, oč vlastně jeho úředníkům šlo. Nevíme, jak se snažil Daniele zachránit. Jisté však je, že se mu to nepodařilo. Nakonec mu nezbylo, než se podvolit nátlaku, a nechat Daniele uvrhnout do lví jámy. Jediný, kdo mohl Daniele zachránit, byl Bůh. Nevíme, co přesně bylo tím obveselením (verš 19), které král onoho večera odmítl. Každopádně tu noc nemohl spát. Jeho situace v něčem připomíná situaci Piláta, k němuž přivedli Ježíše. Ten se také snažil Ježíše vysvobodit, ale nakonec se podvolil nátlaku davu a vydal Ježíše k ukřižování (J 19,12-13). Lidé v důležitých úřadech a ve vysokých postaveních nám mnohdy nemohou nijak pomoci. Ne proto, že by nechtěli, ale protože nemohou. Jsou omezeni všelijakými ohledy, psanými i nepsanými pravidly. Daniela i Ježíše však Bůh zachránil, i když každého jiným způsobem.

4. Záchrana (verše 20-29)

Jakou měl král radost, když ráno zjistil, že Daniel žije a lvi mu ani v nejmenším neublížili. Daniel věřil Bohu, a Bůh na jeho víru odpověděl záchranou (verš 24). O účincích této víry čteme i v Novém zákoně: „... *zavírali tlamy lvům,* ...“ (Žd 11,34 ČEP) Daniel je jedním z předků, k jejichž víře se Bůh přiznal svým svědectvím (Žd 11,1-3). Bůh se k jeho víře přiznal tak, že ho zachránil před lvy.

Bůh vlastně vždy zachraňuje ty, kdo v něho věří. I když ta záchrana není hned zjevná. Pána Ježíše nechal zemřít, ale zachránil ho tak, že jej vzkřísil z mrtvých. Podobně i křesťané, kteří byli kdysi dávání napospas lvům, umírali v naději vzkříšení. V naději na vzkříšení později umíral i sám Daniel, když dokončil svou pozemskou pouť (sr. Da 12,13).

Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá. To je známé přísloví, ale i myšlenka, která se v Bibli objevuje na více místech (viz např. Ž 7,16; Př 26,27; Kaz 10,8). Danielovi nepřátelé nakonec sami skončili v tlamách lvů i se svými manželkami a dětmi. Jejich úklady se obrátily proti nim samým. V konečném důsledku se všechny intriky proti Božím služebníkům vždy obrátí proti těm, kdo intrikovali. Příběh Danielův nám připomíná, že Bůh své věrné nakonec ze všech nepřátelských úkladů vysvobodí. Mnohdy to znamená, že Bůh své věrné nechá projít smrtí, a pak je vzkřísí. Král pak vydal rozkaz, aby lidé v celé jeho říši měli respekt před Danielovým Bohem. Tohoto Boha představuje jako Boha živého, věčného vládce a zachránce. A Danielovi se pak dobře dařilo i pod vládou nových králů.

Otázky k zamyšlení a rozhovoru:

- 1/ Proč se mnohdy úspěch druhým lidem neodpouští?
- 2/ Co nám může překážet v pravidelných modlitbách?
- 3/ Jak na vás působí skutečnost, že lidé ve vysokých funkcích mohou být někdy bezmocní?
- 4/ Čím je pro vás tento příběh povzbuzením?